

Început de toamnă

Bragagiu

Se răstoarnă nori în baltă
Cu câmpia azurie,
Iar de partea ceealaltă
Cerbi mugesc a cununie.

Din înalt atâta Soare
Luminarea vrea să-și toarne
Pe când ei de-nsurătoare
Își tot bat capul în coarne.

Vântul șușotește stuful
Ce uscat spune că pierde
Și așa-i ușor văzduhul
Alergând prin plaiul verde.

Străveziu curge prin iarbă
Ori se prinde-n zvon de freamăt
Privind cum, fără de grabă,
Cârduri scapătă cu geamăt.

Cum n-ai da se duse vara,
Iar bobocii zboară găște
Îndreptându-se în țara
Unde-un ger n-a fost să criște.

Aripile-n tinerețe
Întărite și-nălțate
Văslesc peste frumusețe
Ce s-așterne jos prin toate.

Unde bălți pot cer să poarte,
Unde-s eu în graiul ierbii
Și pe malul de departe
Hăulesc a nuntă cerbii.
Victor Bragagiu